

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 16/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť D. B., nar..., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 82/2008 a jeho uznesením zo 16. októbra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. decembra 2008 doručená sťažnosť D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len

„krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 82/2008 a jeho uznesením zo 16. októbra 2008.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 T 16/2008 zo 17. júna 2008 uznaný vinným z pokusu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 14 ods. 1, § 20, § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku. Bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Podľa tvrdenia sťažovateľa odvolací - krajský súd „... na verejnom zasadnutí dňa 16. 10. 2008 zistil, že sa nedostavil obhajca sťažovateľa..., ktorému predtým sťažovateľ vypovedal splnomocnenie na obhajobu v trestnej veci.

Krajský súd... situáciu riešil tak, že prerušil verejné zasadnutie na približne dve hodiny, počas ktorých obtelefonoval obhajcov zapísaných do zoznamu obhajcov ustanovovaných súdom na povinné obhajoby a zistil, ktorý z nich môže ihneď prísť na súd.

Potom tohto obhajcu, v prípade sťažovateľa obhajkyňu, ustanovil za obhajkyňu v trestnom konaní... a vec sťažovateľa s touto obhajkyňou na verejnom zasadnutí prejednal.

Sťažovateľ nemal možnosť sa s obhajkyňou poradiť, pripraviť si obhajobu, čo sa vôbec nedalo aj s poukazom na skutočnosť, že obhajkyňa o veci nič nevedela, pretože vyššie uvedené sa udialo v priebehu približne dvoch hodín...

Písomné vyhotovenie rozhodnutia Krajského súdu... doteraz nebolo sťažovateľovi doručené.

Podľa názoru sťažovateľa porušil Krajský súd... pri svojom rozhodovaní v predmetnej veci článok 50 ods. 3 Ústavy... aj článok 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru...

V tejto súvislosti bol zároveň... porušený aj článok 6 ods. 1 Dohovoru... a tým základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„Postupom Krajského súdu... pri ustanovení obhajcu a zabezpečení práva obvineného na obhajobu na verejnom zasadnutí dňa 16. 10. 2008 v konaní o odvolaní

sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. k. 8 T 16/2008 zo dňa 17. 6. 2008, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na obhajobu podľa článku 50 ods. 3 Ústavy... s článkom 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru..., a k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru...

Uznesenie Krajského súdu... č. k. 2 To 82/2008 zo dňa 16. 10. 2008 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie (v petite) uvádzaných práv v súvislosti s postupom krajského súdu „... pri ustanovení obhajcu a zabezpečení práva obvineného na obhajobu na verejnom zasadnutí dňa 16. 10. 2008 v konaní o odvolaní

sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu...“.

Podstata argumentácie sťažovateľa spočíva v tom, že krajský súd v danej veci už uvedeným spôsobom porušil sťažovateľovo právo na obhajobu.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Dovolanie (okrem iných) môže podať tiež obvinený vo svoj prospech [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku].

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia v sťažnosti označených práv, je vo vzťahu k jeho námietkam vzťahujúcim sa k právu na obhajobu účinným a dostupným prostriedkom nápravy väd konania (resp. rozhodnutia), ktorými sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodnil, dovolanie, prostredníctvom ktorého mohol uplatniť aj svoju argumentáciu uvedenú v sťažnosti podanej ústavnému súdu a o ktorom je v konečnom dôsledku oprávnený rozhodnúť najvyšší súd ako dovolací súd.

Vzhľadom na uvedené bolo preto potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009